

ÎPS Părinte Mitropolit a oficiat Sfânta Liturghie în parohia “Sfinții Ierarhi Luca și Dionisie” din satul Elizavetovca, raionul Ungheni

Duminică, 23 august, a XI-a după Rusalii, Înaltpreasfințitul Părinte Petru, Arhiepiscopul Chișinăului, Mitropolitul Basarabiei și Exarhul Plaiurilor, a săvârșit Sfânta Liturghie în parohia Sfinții Ierarhi Dionisie, Episcopul Cetății Albe-Ismail și Luca al Crimeii din localitatea Elizavetovca, raionul Ungheni, alături de un sobor de preoți și diaconi. Răspundurile la strană au fost date de Corala Mitropoliei Basarabiei.

Cu această ocazie, Înaltpreasfinția Sa, a sfințit catapeteasma și icoanele care împodobesc biserica, iar părintelui paroh Gherasă Gabriel Andrei i-a oferit distincția de a purta Cruce Aurită și părintelui co-slujitor Florin Gabriel Costin distincția de a purta Bederniță, ca semn de recunoștință pentru lucrurile frumoase făcute în parohie. Părintele Mitropolit a felicitat jertfa oamenilor, care din puținul lor, și prin strădania părintelui paroh, au înălțat un sfânt locaș într-o comunitate în care nu a existat niciodată biserică. În cuvântul de învățătură, Înaltpreasfințitul Petru a explicat pilda din evanghelia de rând.

Prin pilda slujitorului nemilostiv, Mântuitorul Hristos, răspunde întrebării lui Petru:

“Doamne, de câte ori va greși față de mine fratele meu și-i voi ierta lui? Oare până de șapte ori?” (Matei 18,21). Iar Iisus i-a răspuns: “Nu, zic ție, până de șapte ori, ci până de șaptezeci de ori câte șapte” (Matei 18,22). Fiind un răspuns greu de înțeles, nu numai pentru Petru, ci și pentru cei ce erau de față, Hristos exemplifică cele spuse printr-o pildă, practică des întâlnită la El pentru a aduce o lămurire învățăturii. În concepția iudaică cifra șapte exprimă desăvârșirea. Așa că Hristos nu a dat un răspuns matematic (să ierți fratelui tău, sau aproapelui, de 490 de ori), ci unul simbolic și anume la nesfârșit: “De-ți va greși fratele tău, dojenește-l, și dacă se va pocăi iartă-l. Și chiar de-ți va greși de șapte ori într-o zi și de șapte ori se va întoarce către tine, zicând: Mă căiesc, iartă-l!” (Luca 17,3-4).

Unui împărat, care a voit să se socotescă cu slugile sale (Matei 18,23), I s-a adus un datornic cu zece mii de talanți (Matei 18,24). Neavând cu ce să plătească, stăpânul său a poruncit să i se confiște toate averile și bunurile, iar el și familia lui să fie vânduți ca sclavi (Matei 18,25). Potrivit Legii evreiești sclavii puteau deveni oameni liberi după șase ani (Deuteronom 15,12), dar datoria lui era așa de mare încât nici prin acest mod nu o putea achita. Un talant cântărea între 40 și 50 kg (varia în funcție de faptul dacă era din aur sau argint, lucru ce nu-l specifică Sfântul Evanghelist, iar parerea exegeților este împărțită). Realizând gravitatea problemei în care se afla, datornicul, căzând în genunchi s-a închinat zicând: “Doamne, îngăduiește-mă și-ți voi plăti ție tot” (Matei 18,26).

Impresionat de gestul disperat al slugii, stăpânul nu că a amânat plata datoriei, ci a iertat-o (Matei 18,27). Stăpânul parabolei este Dumnezeu, iar slugile suntem noi. Talanții reprezintă mulțimea păcatelor noastre care ne fac datori în fața lui Dumnezeu. În prima jumătate a pildei, Hristos, ne arată cât de mult poate ierta Dumnezeu oamenilor. Arată că prin pocăință, Dumnezeu nu numai că ne iartă, dar ne oferă și libertate. Însă în a doua parte a parabolei aflăm despre dreapta judecată a Lui.

Slujitorul, ieșind de la stăpânul său, a întâlnit pe unul care era asemenea lui, dar care-l datora o sută de dinari, o sumă foarte mică având în vedere momentul de mai înainte, dar poate destul de consistentă pentru aproapele lui. Un dinar, precum aflăm din Sfânta Scriptură, era plata unui om pe o zi de muncă și cântărea doar 4,5 grame de argint. Așadar, primul dintre ei, a pus mâna pe el, și a zis: “Plătește-mi cât îmi ești dator” (Matei 18,29). Acesta din urmă s-a rugat să mai fie amânată plata, dar rugămintele lui nu au fost ascultate, așa că a fost aruncat în închisoare până la achitarea datoriei (Matei 18,30).

Aflând stăpânul a chemat sluga înapoi la el și mâniindu-se l-a dat pe mâna chinuitorilor până ce va plăti toată datoria, pentru că nu a avut milă la rândul său

de aproapele lui (Matei 18,32-35). Acest lucru din urmă prefigurează Judecata de Apoi: "Tot așa și Tatăl Meu cel ceresc vă va face vouă, dacă nu veți ierta - fiecare fratelui său - din inimile voastre" (Matei 18,35).

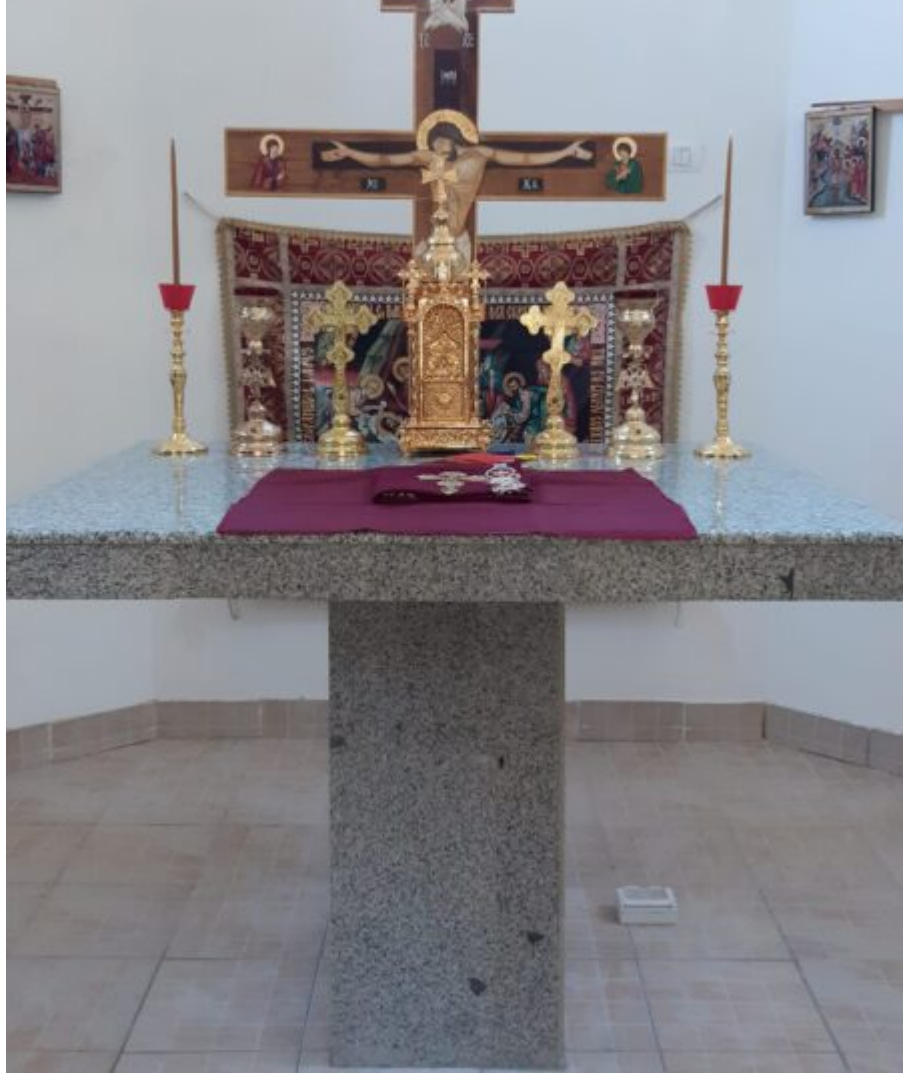
Înțelegem prin această pildă că mila, bunătatea, iubirea lui Dumnezeu nu ne scapă de dreapta Lui Judecată. El ne oferă libertatea de a nu mai greși, așa că relația

mitropoliabasarabiei.md